

 l'altra
editorial

Reunió —*Natasha* *Brown*

Traducció de Maria-Arboç Terrades

Reunió

NATASHA BROWN

REUNIÓ

Traducció de Maria-Arboç Terrades

Barcelona

Títol original: *Assembly*
© Natasha Brown, 2021

Primera edició: març del 2022

© de la traducció: Maria-Arboç Terrades, 2022

© d'aquesta edició: L'Altra Editorial
Gran Via de les Corts Catalanes, 628, àtic 2a
08007 Barcelona
www.laltraeditorial.cat

Compost en Dante 12,5 / 15 per EditaPiaf
Producció de l'ePub: booqlab
ISBN: 978-84-125086-6-6

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra requereix l'autorització prèvia i per escrit de L'Altra. Tots els drets reservats.

TAULA

REUNIÓ

21.04: LONDON PADDINGTON [PAD] – NEWBURY [NBY]

TRANSCENDÈNCIA (FESTA AL JARDÍ)

Agraïments

Notes de l'autora [i aclariments de la traductora]

Tot això també és en va,
una carrera contra el vent.

Tot bé

Has de parar, va dir ella.

Parar de què, va dir ell, si no estem fent res. Ella volia corregir-lo. No hi havia cap nosaltres. Hi havia el subjecte ell i l'objecte ella, però de cop ell va dir-li escolta, no cal que et posis així per tan poca cosa.

Ella seia sovint a l'últim cubicle del lavabo de dones amb la mirada clavada a la porta. De vegades s'hi passava tota l'estona de dinar, esperant a veure si cagava o plorava o reunia prou determinació per tornar al seu lloc.

Ell la podia veure asseguda a la taula des del seu despatx i sovint marcava la seva extensió per comentar-li el que veia (i com ho interpretava): els seus cabells (salvatges), la seva pell (exòtica), la seva brusa (amb aquells pits que quasi no hi cabien).

Quan la tenia al telèfon també li manava que fes cosetes. Això la humiliava més que les coses més grosses que van acabar passant després. Tot i així, aguantava la grapadora tan amunt com se li ordenava. Es bevia el got d'aigua sencer d'una tirada. S'escopia el xiclet a la mà.

Havia sortit a dinar amb els companys de feina: sis homes d'edats, mides i temperaments diversos. Van demanar quatre plats de nigiri de vedella, i al llarg del dinar van fer unes quantes referències a la situació d'ella amb insinuacions vagues i observacions acusadores.

Un dels més grans, gras i amb una barba espessa i canosa que li envoltava els llavis prims i rosats, va deixar la forquilla per parlar clar. Va començar a poc a poc: Ja sap que ella no és de les que se n'aprofiten. Ho sap, ho sap molt bé. En aquest punt va fer un